

Seminární Jan Křtitel

Máme adventní dobu – a k tomu patří i Jan Křtitel. Ale že bychom ho mohli najít v semináři? Nechodí ovšem ve velbloudí srsti ani nejí med divokých včel ani nás nekřtí v Jordánu... Podle čeho ho tedy poznáme? Představuji vám spirituála našeho kněžského semináře Jana Szkanderu. Co má ovšem společného s Janem Křtitelem? Tak v první řadě jméno. Možná také to, že má silný a důrazný projev, jímž připomíná „hlas volajícího na poušti“. Možná i tak trochu vypadá... Ale hlavně – tento otec Jan nám jako spirituál ukazuje na Krista a povzbuzuje nás, abychom se za ním každodenně vydávali.

* Otče, jaká je Vaše úloha v semináři?

Spirituál v překladu znamená duchovní otec. Tak jako třeba učitel pomáhá žákům pochopit a osvojit si látku třeba českého jazyka, tak zase mým úkolem je pomáhat bohoslovcům pochopit a osvojit si lidský charakter a správného kněžského ducha.

* Jak konkrétně se setkáváte s bohoslovci během dne?

K mým úkolům patří sloužit mši svatou, kázat, zpovídat, být k dispozici k duchovním rozhovorům. Večer před spaním dávám bohoslovcům úvahy – body k zamyšlení. Ve volných chvílích se snažím s nimi být a mluvit s nimi. Zdánlivě to není mnoho, ale vyžaduje to po mně také neustálé doplňování znalostí.

* Co podnikáte v těch volných chvílích s bohoslovci?

Např. je navštívím, někdy spolu zajdeme, rád s nimi v tělocvičně hrajeme floorball či fotbal nebo s nimi jdeme do bazénu apod.

* Je potřeba být někdy na bohoslovce přísný a náročný, jako byl Jan Křtitel na Židy?

Kdysi kdosi řekl: Utíkej od lidí, kteří po tobě nic nechťejí, ti to s tebou nemyslí dobře. Je třeba být přiměřeně přísný a náročný – umět nastavit latku.

* K čemu je taková náročnost dobrá?

V životě je mnoho složitých situací, na které se člověk může částečně připravit skrze náročnost. Jak se říká: těžko na cvičišti, lehký na bojišti.

* Vaším křestním patronem je Jan Křtitel – co vás na něm oslovuje?

Že se nebál říci pravdu. Mnozí lidé si hodně věcí omlouvali: že tak to dě-

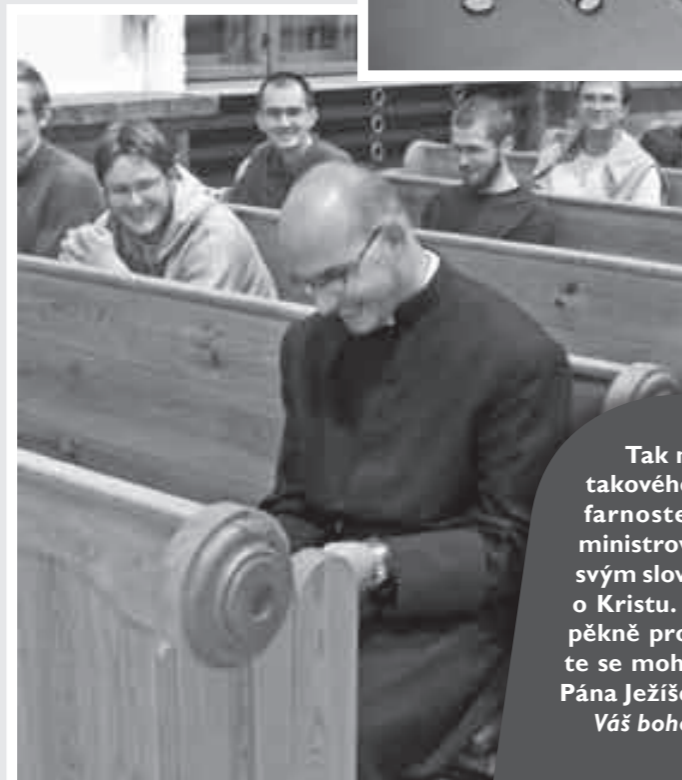
lají všichni apod. On nehleděl na názor davů, ale ptal se, jak to chce Bůh. Měl jsem v životě to štěstí, že jsem působil ve farnosti Sudice, kde je kostel zasvěcený Janu Křtiteli.

* Co byste vzkázal ministrantům?

Nebojte se být hrdiny doby. Hrdinství vždy přitahovalo zdravé kluky. Největším hrdinou dnes není ten, kdo umí být zlý, podvádět, špatně mluvit, lenošit – to dělá spousta lidí. Naopak být dobrým, poctivým, slušným člověkem dnes dokáže málokdo – jenom hrdina. Takoví buďte, to vám přeji.

* Děkuji za rozhovor.

Vojtěch Janšta

Tak mě napadá, milí ministranti, že takového Jana Křtitele máte i ve svých farnostech. Vždyť mu pomáháte při ministrování. Ano, pan farář vám přeče svým slovem a životem také říká nemálo o Kristu. Přeji vám, ať s vaším knězem pěkně prožijete adventní přípravu, abyste se mohli o to více radovat z příchodu Pána Ježíše.

Váš bohoslovec Vojtěch Janšta

Hurá za ním!

Ambrož

Ambrož

Památku sv. Ambrože neslavíme v den jeho smrti (4. 10. 397), v den „narození pro nebe“, jak je obecným zvykem u svatých, ale v den biskupského svěcení (7. 12. 374).

Sv. Ambrož bývá znázorňován s úlem, což má připomenout, že byl pilný jako včelíčka a že se kolem něho sdružovali křesťané ke společnému dílu stejně jako včely kolem své královny.

Sv. Ambrož je jedním ze čtyř západních „církvních Otců“. V roce 1295 mu papež Bonifác VIII. udělil titul „učitel církve“.

KDE MÁŠ ČEPICI?

„Mamííí,“ zaznělo do ticha, které se rozhostilo v milánské katedrále po Ambrožově řeči, „proč ten biskup nemá hůlku a čepici?“

„To není biskup,“ začala vysvětlovat maminka a rychle si rovnala v hlavě vysvětlení, že ten pán, kterého všichni poslouchají, v jejich městě zastupuje císaře a do katedrály přišel uklidnit křesťany, rozhádané kvůli volbě nového biskupa natolik, že se málem začali mezi sebou prát i v domě Božím. Přerušil ji další výkřik z davu: „Ať je biskupem Ambrož!“ Dětský hlásek inspiroval dospělé a ti se nadšeně přidávali: „Ať žije biskup Ambrož!“

Muž, jehož jméno během chvíličky skandovali všichni v katedrále, se snažil vysvětlovat, že biskupem být nemůže, protože nemá žádné teologické vzdělání, a dokonce není ani pokřtěný. Nebylo to nic platné. Lidé si uvědomovali, že díky místopředsedovi netekla v katedrále krev, hněv je přešel, zase byli schopni klidně přemýšlet o volbě nového biskupa, kvůli které se zde sešli a na kterou pro vzájemné urážky skoro zapomněli. Dětský hlásek považovali za hlas Boží. Kde by našli lepšího biskupa, než je Ambrož?

Když nepomohlo vysvětlování, snažil se Ambrož uniknout biskupskému úřadu jinak. Předstíral krutost a nechal mučit vězně, kteří právě byli v milánském vězení. Zval do svého paláce různé osoby, kterými slušní lidé pohrdali, a snažil se, aby to navenek vypadalo, že s nimi tráví

noci v divokých orgiích. Lidé mu na tuto lest neskočili. Ambrož byl zoufalý. Jeho politická kariéra se slibně vyvíjela a mohl by to jistě dotáhnout ještě mnohem dále než na milánského místopředsedu. Proti křesťanům nic neměl, sám se rozhodl stát se jedním z nich a připravoval se na křest. Ale stát se biskupem? S takovou „čarou přes rozpočet“ se smířit nedokáže. Raději na čas zmizel z Milána a snad lidé zapomenou. A když ne, požádá císaře o přeložení do jiného města. Vladař jistě jeho důvody pochopí a vyhoví mu.

Místopředseda se brzy přesvědčil, že řešení této situace bude těžší než uklidnění rozvášněného davu v katedrále. Sice se mu v noci podařilo opustit město,

ale myšlenkám na biskupskou službu neutekl. Hlavou se mu proháněly dotěrné myšlenky: „Co když je to skutečně Boží vůle? Prchám před lidmi, nebo před Bohem?“ Stále více si uvědomoval, že neutěče ani před lidmi, ani před Bohem a už vůbec ne před sebou. A tak nakonec přijal jako osvobozující rozsudek zprávu, že papež Valentinián potvrdil jeho jmenování milánským biskupem. Vrátil se do Milána, kde byl přivítán s velkou parádou. Poctivě dokončil svou přípravu na křest, po něm přijal během týdne i ostatní svátosti a osmého dne po křtu byl vysvěcen na biskupa. On sám ani lidé, kteří si ho zvolili, této volby nikdy nelitovali.

Slož si své puzzlíky!

Krásné puzzle s obrázkem baziliky sv. Prokopa v Třebíči, která je zapsaná jako památka UNESCO, můžeš získat, pokud si objednáš Tarsicia nebo ho doporučíš svému kamarádovi a ten uvede tvoje jméno a adresu na své objednávce.

Pak už stačí jen štěstí při losování a můžeš začít skládat. Výhercem v minulém kole se stala farnost ve Vidnavě, kam posíláme knížku Evangelium lásky. Blahopřejeme!